

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 24 listopada 1990 r.

Nr 43

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

- 332 — z dnia 9 listopada 1990 r. w sprawie założeń polityki energetycznej Polski do 2010 r. 377
333 — z dnia 9 listopada 1990 r. w sprawie podstawowych kierunków prywatyzacji w roku 1990 378

ZARZĄDZENIA:

- 334 — Ministra Finansów z dnia 10 listopada 1990 r. w sprawie zasad ustalania należności za korzystanie z mienia Skarbu Państwa 381
335 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 12 października 1990 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników ekonomicznych, inżynierijno-technicznych, administracyjnych i pracowników obsługi szkół 383

OBWIESZCZENIA:

- 336 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 listopada 1990 r. w sprawie wskaźników waloryzacji oraz maksymalnych kwot podwyżek podstawy wymiaru emerytur i rent wojskowych w IV kwartale 1990 r. 385
337 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1990 r. w sprawie wskaźników waloryzacji oraz maksymalnych kwot podwyżek podstawy wymiaru emerytur i rent funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz ich rodzin w czwartym kwartale 1990 r. 385
338 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 listopada 1990 r. w sprawie wysokości wskaźników waloryzacji oraz maksymalnych kwot podwyżek podstawy wymiaru emerytur i rent funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i policjantów oraz ich rodzin w czwartym kwartale 1990 r. 386
339 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 października 1990 r. w sprawie zmian w wykazie obowiązków sprawozdawczych ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny 386
340 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 14 listopada 1990 r. w sprawie wskaźników wzrostu cen dóbr inwestycyjnych za wrzesień 1990 r. 388
341 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 14 listopada 1990 r. w sprawie przyrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w październiku 1990 r. 388
342 — Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 listopada 1990 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji, kwoty najniższej emerytury i renty oraz maksymalnej kwoty podwyżki podstawy wymiaru emerytur i rent w IV kwartale 1990 r. 388

332

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 listopada 1990 r.

w sprawie założeń polityki energetycznej Polski do 2010 r.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej po zapoznaniu się z „Załozeniami polityki energetycznej Rzeczypospolitej Polskiej na lata 1990—2010” uznaje je za materiał wstępny do dalszych prac nad polityką energetyczną kraju. Jednocześnie uważa przedłożone opracowanie za niewystarczające i niespójne z założeniami polityki ekologicznej oraz nie zawierające odpowiednich analiz ekonomicznych.

Polityka energetyczna kraju w najbliższej przyszłości musi być skierowana przede wszystkim na zmniejszenie energochłonności naszej gospodarki. Powinna ona uwzględnić zrównoważenie popytu i podaży nośników energetycznych oraz być ściśle związana z prognozami społecznego i gospodarczego rozwoju kraju, przy uwzględnieniu przede wszystkim restrukturyzacji gospodarki narodowej oraz ochrony środowiska. Ochrona środowiska powinna być podstawowym czynnikiem warunkującym wybór technologii energetycznych.

Za podstawowe kierunki polityki energetycznej kraju Sejm uważa:

1. W zakresie zmniejszenia energochłonności gospodarki:

- przyjęcie naczelnej zasady priorytetu inwestycji najefektywniejszych; dotyczy to racjonalizacji zużycia i produkcji energii,
- stworzenie mechanizmów ekonomicznych stymulujących modernizację energochłonnych technologii i wyrobów,
- stworzenie mechanizmów zmniejszających marnotrawstwo proste we wszystkich działach gospodarki.

2. W zakresie nośników energii pierwotnej:

- zmniejszenie udziału paliw stałych, a zwiększenie udziału paliw węglowodorowych i różnych rodzajów energii odnawialnych,
- istotną poprawę jakości węgla kamiennego,
- ponowne przeanalizowanie rzeczywistych kosztów wykorzystywania złóż węgla brunatnego, z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska,
- zwiększenie podaży gazu ziemnego ze źródeł własnych i importu (ze zróżnicowaniem kierunków) oraz rozbudowę sieci przesyłowych,

— rozwój przemysłu rafineryjnego i petrochemicznego dostosowanego do zmiany kierunków importu ropy, w tym zwiększenie możliwości przeładunkowych baz paliw w portach.

3. W zakresie elektroenergetyki:

- modernizację i rekonstrukcję istniejących elektrowni i elektrociepłowni, w celu zmniejszenia ich negatywnego wpływu na środowisko oraz w celu wzrostu stopnia skojarzenia produkcji energii elektrycznej i ciepła, a także zwiększenia mocy osiągalnej,
- kontynuację budowy kaskadowego systemu elektrowni na Wiśle,
- rozbudowę elektroenergetycznych sieci przesyłowych, zapewniającą zwiększenie bezpieczeństwa pracy krajowego systemu oraz obniżenie sieciowych strat energii,
- rozbudowę i modernizację elektroenergetycznych sieci rozdzielczych, ze szczególnym uwzględnieniem sieci wiejskich,
- podjęcie działań zmierzających do zmiany krzywej obciążenia elektrycznego (taryfy, liczniki wielotaryfowe, sterowanie licznikami),
- budowę elektrowni konwencjonalnych z pełnym zabezpieczeniem wymogów ochrony ekologicznej (Opole, Pruszków),
- możliwość budowy elektrowni jądrowych wyłącznie przy wykorzystaniu nowych generacji reaktorów, zapewniających efektywność ekonomiczną i bezpieczeństwo ekologiczne.

Za najpilniejsze zadania w zakresie regulacji prawnych i rozwiązań organizacyjnych Sejm uważa:

1. Powołanie Agencji Poszanowania Energii podległej Prezesowi Rady Ministrów — jako pierwszego etapu utworzenia centralnego organu odpowiedzialnego za prowadzenie kompleksowej polityki energetycznej państwa.
2. Wprowadzenie standardów użytkowania paliw i energii, opłat, podatków, preferencyjnych kredytów, rynku handlu zaoszczędzoną energią oraz wspieranie działań spo-

łecznych na rzecz poszanowania energii i rozwoju odnawialnych źródeł energii.

3. Wprowadzenie w ciągu 2 lat struktury cen paliw i energii, odzwierciedlającej strukturę kosztów ich pozyskania.
4. Opracowanie nowelizacji ustawy o gospodarce energetycznej, obejmującej również zadania elektroenergetyki.
5. Doprowadzenie do zgodności polityki energetycznej z polityką ekologiczną.
6. Powszechne wprowadzenie edukacji w dziedzinie energetyki i ekologii, ze szczególnym uwzględnieniem racjonalizacji.

Proponowane kierunki działań powinny zapewnić, obok bezpieczeństwa energetycznego, również poprawę warunków ekologicznych, w tym:

- istotne zmniejszenie emisji dwutlenku siarki i tlenków azotu,
- rozwiązanie problemu odpadów kompleksu paliwowo-energetycznego,
- rozwiązanie problemu odsalania wód kopalnianych,
- zrekultywowanie wszystkich gruntów zdegradowanych przez przemysł paliwowo-energetyczny i przeznaczenie ich do przyrodniczego użytkowania, jak też naprawienie szkód.

Ze względu na szczególne znaczenie bezpieczeństwa energetycznego i ekologicznego kraju Sejm zobowiązuje Rząd do przedłożenia pełnych założeń polityki energetycznej w terminie do końca 1991 r.

Jednocześnie Sejm uznaje za konieczne określenie przez Rząd bardziej szczegółowych, kilkuletnich programów działania w zakresie podaży i racjonalnego użytkowania energii. Informację o zamierzeniach w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej na najbliższe 2 lata Rząd przedstawi Sejmowi w terminie do dnia 30 czerwca 1991 r.

Marszałek Sejmu: w.z. O. Krzyżanowska

333

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 listopada 1990 r.

w sprawie podstawowych kierunków prywatyzacji w roku 1990.

Na podstawie art. 2 ust. 1 w związku z art. 47 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298) uchwała się, co następuje:

1. Sejm przyjmuje „Podstawowe kierunki prywatyzacji w roku 1990”, zawarte w załączniku do uchwały, do wiadomości.
2. Sejm zobowiązuje Radę Ministrów i odpowiednich ministrów do wydania wszystkich przepisów wykonawczych, wynikających z ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, nie później niż do dnia 30 listopada 1990 r.
3. Sejm zobowiązuje Radę Ministrów do przedłożenia w przygotowywanym programie prywatyzacji na 1991 r.

(przedstawianym zgodnie z art. 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych) rozwiązań dotyczących zakresu i form komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych oraz do przedstawienia prognozy skutków dla budżetu państwa.

4. Dotychczasowa działalność w zakresie informacyjno-szkoleniowym, dotyczącym całego procesu przekształceń własnościowych, jest niewystarczająca. Sejm zobowiązuje Radę Ministrów do podjęcia intensywnych działań w tym zakresie, z wykorzystaniem środków masowej komunikacji (radio, TV, prasa) oraz innych form instytucjonalnych przydatnych do realizacji tej działalności.

Marszałek Sejmu: w.z. O. Krzyżanowska